

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

mede voor hun minderjarige kind,
appellanten,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 2 maart 2012 in zaken
nrs. 12/4406, 12/4408, 12/4432, 12/4434 in de gedingen tussen:

de vreemdelingen

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 8 februari 2012 heeft de minister aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen en tegen hen een inreisverbod uitgevaardigd. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 2 maart 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 maart 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen de vreemdelingen als eerste en tweede grief hebben aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, in zoverre met dat oordeel volstaan.

2.2. De vreemdelingen klagen in hun derde grief dat de voorzieningenrechter niet heeft onderkend dat de minister, in strijd met artikel 11, tweede lid, van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348; hierna: de Terugkeerrichtlijn), bij het opleggen van het inreisverbod en het bepalen van de duur ervan heeft nagelaten alle omstandigheden van het geval te betrekken en ondeugdelijk heeft gemotiveerd waarom hij een inreisverbod van twee jaar heeft opgelegd.

2.2.1. De Afdeling heeft over de duur van het inreisverbod eerder, bij uitspraken van 15 juni 2012 in zaken nrs. 201201202/1/V4 en 201202257/1/V3 (www.raadvanstate.nl), overwogen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de benadering van de minister, waarin hij - behoudens het geval dat zich omstandigheden als bedoeld in het tweede tot en met zesde lid van artikel 6.5a van het Vreemdelingenbesluit 2000 dan wel bijzondere individuele omstandigheden voordoen - een inreisverbod voor twee jaar oplegt, in strijd is met tekst of strekking van de Terugkeerrichtlijn.

Dit laat onverlet dat, zoals eveneens in deze uitspraken is

overwogen, uit artikel 4:8, eerste lid, van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 11, tweede lid, van de Terugkeerrichtlijn, voortvloeit dat de minister de betrokken vreemdeling in de gelegenheid moet stellen om bedoelde individuele omstandigheden, in verband waarmee volgens de betrokken vreemdeling aanleiding zou bestaan voor een verdere verkorting van de duur van het inreisverbod, aan te voeren. Indien een vreemdeling zodanige omstandigheden heeft aangevoerd, zal de minister, indien hij daarin geen aanleiding ziet om de duur van het inreisverbod verder te verkorten, ingevolge artikel 3:46 van de Awb dit standpunt dienen te motiveren.

2.2.2. Nu de vreemdelingen, naar zij niet hebben bestreden, Nederland niet uit eigen beweging binnen de daarvoor geldende termijn hebben verlaten, heeft de minister, gelet op artikel 66a, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, terecht een inreisverbod aan hen opgelegd. Hierbij dient de minister echter wel het hiervoor onder 2.2.1. overwogene in acht te nemen. De minister heeft in de onderscheiden voornemens van 6 februari 2012 noch op enig ander moment in de bestuurlijke fase aan de vreemdelingen kenbaar gemaakt dat individuele omstandigheden aanleiding kunnen geven tot afzien van het opleggen van een inreisverbod dan wel tot verkorting van de duur van het op te leggen inreisverbod en dat het aan de vreemdelingen is dergelijke individuele omstandigheden naar voren te brengen. Daardoor heeft de minister eventuele individuele omstandigheden aan de zijde van de vreemdelingen niet bij zijn beoordeling en bij de motivering van de besluiten van 8 februari 2012 kunnen betrekken. Deze besluiten zijn daarom in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb genomen.

De grief slaagt.

2.3. De vierde grief heeft geen zelfstandige betekenis.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover de voorzieningenrechter daarbij de beroepen van de vreemdelingen gericht tegen het inreisverbod ongegrond heeft verklaard. Voor het overige dient de aangevallen uitspraak te worden bevestigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet op het hiervoor onder 2.2.2. overwogene, de beroepen van de vreemdeling, voor zover gericht tegen het inreisverbod, alsnog gegrond verklaren en de besluiten in zoverre vernietigen wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb.

2.5. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 2 maart 2012 in zaken nrs. 12/4406 en 12/4432, voor zover daarbij het beroep, gericht tegen het inreisverbod, ongegrond is verklaard;
- III. bevestigt die uitspraak voor het overige;
- IV. verklaart de door de vreemdelingen in die zaken ingestelde beroepen, voor zover gericht tegen het inreisverbod, gegrond;
- V. vernietigt de besluiten van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel van 8 februari 2012, kenmerk 1008.30.1186 onderscheidenlijk 0911.27.1439, voor zover die zien op het inreisverbod;
- VI. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdelingen in verband met de behandeling van de beroepen en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. N. Verheij, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Janssen, ambtenaar van staat.

w.g. Verheij
lid van de enkelvoudige kamer

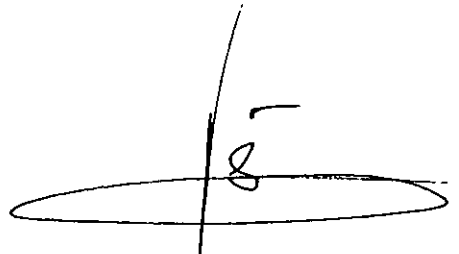
w.g. Janssen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 juli 2012

660.

Verzonden: 24 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser